

... A šoustat se zakazuje! ... A vraždit se přikazuje!

- editor007 | 26. dubna 2024

ČESKO: V přítní projednávání sexuální velekauzy černého neomarxisty Feriho nám poslanecká sněmovna silou šestikoalice jednomyslně schválila novelizaci trestního zákoníku, která potenciálně kriminalizuje de facto jakékoli sexuální chování. Explicitně sice není zmíněno žádné pohlaví, ale z kontextu je zcela jasné, že jde o kriminalizaci jakéhokoli sexuálního chování výhradně a pouze na straně heterosexuálních mužů.

Zákon schválila celá Poslanecká sněmovna, míří do Senátu, kde bude rovněž velkou většinou schválen a agent Pávek jej neprodleně podepíše. Jediný, kdo se hlasování zdržel, byl poslanec Helevrant za aktiv nespokojených ovčanů. Pro zákon hlasoval zejména agent Bureš, což je záruka jeho kvality a nezneužitelnosti. I feministický soudruh Skopeček (některými mylně považovaný za jediného pravičáka z ODS) přispěl svým hlasem ke kriminalizaci přirozeného sexuálního pudu. Tomu říkám flagelace.

Když jsem si přečetl samotný schválený text zákona a jeho důvodovou zprávu, nestačil jsem se divit. Víte, ono vůbec nejde vůbec o to, že by bylo správné do nějaké feministické nány strkat svoje oudy navzdory jejímu nesouhlasu nebo snad dokonce používat jakékoli násilí k tomu, abyste ji přinutili dělat to, co řada jiných a hezčích žen pro vás udělá naprosto ráda a dobrovolně. To bylo mimochodem trestné už za Marie Terezie. Drtivá většina chlapů tohle nedělá a dělat nechce a nebude a podle mého názoru toho ani není schopna. Naopak ty, co to dělají, nějaká změna zákona v tomto smyslu absolutně neodradí.

Všichni ti potrefení parlamentní feministé s máslem na hlavě lezli feministickým nandám do zadku, a tak naplno ukázali svůj patologický narcisismus vydávaný za morálku. Nepochybuji, že všechny, kdo s danou právní úpravou nesouhlasí a mají nějaké drzé komentý, bude feministický dobytek nactiutrat, vydávat za propagátory znásilnění, což ostatně dělaly i hysterické feministické prasnice, na jejichž popud byl zákon schválen. Soft verze feministek vám zase bude tvrdit, že když nesouhlasíte s tímto sprostáctvím, že asi máte nějaký problém s ženskejma, že jste se ještě nedokázal „srovnat s tím, že již muž není „pánem tvorstva“ a podobné nesmysly. Jak je všeobecně známo, křehké a bezbranné ženy přece nikdy nelžou. Toho si řada poslanců jistě byla vědoma, což je zároveň jeden z důvodů, proč byl zákon schválen tak jednomyslně. Nejde však o propagaci nebo bagatelizaci znásilnění. Jde o praktickou aplikaci zákona, který vzešel z pera neziskovek, konkrétně se na tvorbě zákona podílely patologické narcistní neomarxistky z neziskovky Konsent.

Kdo by hledal právní argumenty nebo potřebu změny zákona vyplývající ze společenské situace, například prezentovaných statistických dat, které dokládají vzrůstající trend patologického sexuálního chování, bude zklamán. Vlastně ve společnosti dochází k opačnému jevu. Ve srovnání s rokem 1975 klesla u současných mužů hladina testosteronu asi na 60 % původních hodnot, což vede také ke zmenšení libida. To má nepochybně jasnou příčinnou souvislost s nenávisným společenským klimatem, který vytváří ty správné nervové impulsy ovlivňující funkci hypotalamo-hypofyzárního systému. Muži postupně ztrácejí o sex zájem kvůli biologickým, emocionálním a zejména právním rizikům a raději utíkají do virtuálního prostoru počítačových her a porna, kde věci ještě mají smysl. Invaze porna do soukromých ložnic také způsobuje, že ty soudružky, které chtějí sex, jsou nuceny ke stále biraznějším sexuálním praktikám. V mém oboru o tom dobře svědčí nárůst incidence HPV+

karcinomu orofaryngu. Například anální sex byl v 70. letech minulého století považován na hrubou patologii. Dnes, která nešuká do análu, není in. Proto se domnívám, že za pár dekád bude stejný vzestup nádorů v oblasti análního kanálu a análního ústí zejména u žen a výrobci kolostomických sáček budou mít brzy ekonomické zně. V mainstreamových médiích se sice objevuje tvrzení, že „mladí“ nemají zájem o sex, nicméně je třeba si uvědomit, že jde výhradně o muže, neboť ti v procesu dvoření a namlouvání tak, jak je nastaven, iniciují vztahy i sex. Mladé ženy jsou tak často ponechány samy sobě a jsou frustrovány, že „nemohou sehnat vhodného partnera“. To je ale tím, že se doposud rovněž nepřizpůsobili realitě. Musely by změnit své sociosexuální strategie a mimo jiné riskovat, že je chlap pošle do prdele, což je schopno jen minimum z nich. Pokud samy neinicují vztah a chlapa prostě „neuloví“, tak můžou mít zájem o sexuální vztah jaký chtějí a nikdy jej mít nebudou. Můžou ale provozovat „riding the cock carrousell“ s výraznou menšinou alfa-samců, kteří na sociosexuálním trhu zůstávají, na chlastačku „one night stand“ nebo „pump and dump“ vždycky nějakého vohrndíru seženou, třeba neodolatelného neomarxistu soudruha Feriho. Není divu, že jsou tímto stavem frustrovány, a tak volají po změně zákonů, které by umožňovaly retaliaci mužům, kteří se nechovají dle jejich představ. To ale ještě neznamená, že jsou takoví muži kriminálníci.

Hlavním argumentem feministických předkladatelek je tedy stále stejné papouškování pseudoargumentů – „jinde to taky mají, tak proč u nás ne“, „zákon nám nařizují mezinárodní úmluvy“ – konkrétně Istanbulske sprostáctví – úmluvy, která definuje muže jako a priori odporne násilníky, která dle důvodové zprávy „zatím není ratifikovaná“, což ale nevadí, protože neomarxistická prasata se podle ní chovají již nyní. Zákon rovněž znamená citelné přitvrzení v sankcích, například pokud se vám při konsenzuální souloži podaří feministickou soudružku naprcat a ona vás udá, je trest od 5 do 10 let, tedy bez možnosti uložit podmíněný trest. A máme zde i další speciality – zejména ti komu se líbí mladé prostitutky by měl vědět, že odted i když vám roztáhne nohy zcela dobrovolně a bude jí miň než 15 let, bude to znásilnění, protože takovou prostitutku zákon považuje za úplně a zcela bezbrannou a to prosím, aniž by to ten dotyčný zákazník prostitutky vůbec věděl, jak zcela bezbrannou osobu má před sebou. Co je snad ze všeho nejdůležitější, je změna promlčecí doby znásilnění, která se kvůli zvýšené sankci prodlužuje z 10 na 15 let, což umožňuje prasnicím významně prodloužit období rizika, kdy vás nějaká nána ze znásilnění obviní.

Dalšími argumenty jsou takzvané disociativní poruchy způsobené stresem. Feministická soudružka prý může vykonat nesouhlasnou soulož proto, že je tzv. přimrzlá, což se v psychiatrické hantýrce nazývá disociativní stupor. Takže až na vás nějaká feministka vystrčí svoji tlustou prdel a roztáhne nohy, abyste jí ho tam našroubovali, přesvědčte se, zda nějakou formou stuporu netrpí. Sice nevím jak, ale justiční soudruzi nám jistě velmi brzy vydají nějaké moudré judikáty. V této souvislosti je třeba poukázat na některé nesrovnalosti v názorech feministických soudružek. Takže: neomarxistické soudružky nám zde tvrdí, že v případě například zastoupení žen mezi manažery nebo jinými dobře placenými profesemi je na vině jejich malého zastoupení útlak po marxistickém vzoru, kdežto ony jsou vlastně úplně independent a empowered a zvládnou všechno včetně náročných pracovních úkolů a mají k tomu stejné dispozice. To samé ale neplatí v případě šukání. Tam jsou neomarxistické soudružky zcela bezbranné, vystresované a neschopné jakéhokoli odporu, zcela nesvéprávné v provedení základních úkonů v obraně své vlastní tělesné integrity, protože většinově podléhají akutní stresové reakci a afektivnímu stuporu. V případě stresujícího povolání jsou ovšem schopné naprosto stejného výkonu jako muži, a proto je třeba v důsledku jejich útlaaku zavést kvo.. kvo... kvo... kvóty! Aby to bylo spravedlivé, protože dle neomarxistických soudružek je základním právem rovnost ve výsledku i přes zcela diametrálně odlišné schopnosti mužů a žen tvořit hodnoty.

Další zvláštnosti se týkají našeho právního systému. Tak právní systém hodnotí sexuální chování jako něco, co je třeba podrobit speciální právní ochraně prostřednictvím odbourání důkazního břemene a drakonickým trestům. Je ovšem zajímavé, že stejně tak soudy nehodnotí například znásilňování práv občanů státem při neoprávněně vedeném trestním stíhání, průtazích v řízení, nesprávném úředním

postupu. Dokladem toho může být soud s jednou ženou patřící do tzv. procesu s neonacisty. Justiční chamrad' jednu z žen tahala po soudech asi 10 let kvůli propagaci neonacismu, až nakonec zjistila, že pořádání vánočních večírků nespadá pod přísnější paragrafy propagace a popírání, nýbrž pod jinou měkčí právní kvalifikaci, protože se po 10 letech právní kvalifikace změnila a konstatuje se, že dotyčnou nelze odsoudit, protože je skutek již promlčen. Když se pak dotyčná soudila se státem o náhradu škody, justiční verbež se jí vysmála s dovětkem, že její případ byl složitý a ona vlastně z trestného činu exkulpována nebyla! Pouze bylo známo, že ji z důvodu promlčení nelze potrestat a jak teda chcete žádat stát o odškodnění, a přitom být pachatel? Máte být rádi, že to dopadlo, jak to dopadlo. Justiční verbež se však zapomněla zmínit o tom, že dotyčná obviněná neměla především peníze na to, aby pokračovala dále v trestním řízení za účelem své exkulpace, protože toho prostě po 10 letech měla dost. Srážka se státem, jeho silovými složkami a justicí je přitom významně horší újmou, než když vás přepadne horda pěti teplých cikánů a narve vám své ztopořené penisy do kadáku. Připraví vás o veškeré prostředky reputaci, rodinu i o život, jaký jste vedli. Odvolat se není kam. Neb justiční gaunerská mafie drží při sobě. To na margo „českého právního státu“. Že Poslanecká sněmovna nevolá po tom, aby se tyto excesy vyšetřily a dotčené justiční dobytky případně minimálně vysvlékli z taláru, je věru věc příznačná.

Poněkud podivné je i to, jak se „disociativně“ liší zákonem předpokládaná schopnost dát souhlas k určitému právnímu jednání. Takže taková životem protřelá a zocelená čtrnáctiletá cikánská prostitutka vám de iure není schopna dát souhlas k provedení sexuální praktiky za úplatu. Ale v případě, kdyby měla pubescentní dysforii (teen angst), může již v 11 letech dát souhlas k tomu (aniž by byli informováni rodiče), aby jí byly nasazeny blokátory puberty v rámci léčby domnělého transsexualismu a za účelem budoucí chirurgické sexuální tranzice, čímž dojde k ireverzibilnímu poškození jejího těla. Z Británie (kterou nám feministické prasnice z neziskovky Koncent dávají za vzor) je znám skandál Tavistock Clinic, kde byly děti s neurotickými poruchami cíleně vyhledávány ve školách prostřednictvím neomarxistických soudružek učitelek, které děti manipulovaly a naváděly je ke změně pohlaví, aby si tak potvrdily svoje neomarxistické zvrácené názory, že „gender is a social construct“. Na Tavistock Clinic, kam byly děti přivedeny, trval pohovor s psychologem asi 15 minut a poté ihned došlo k nasazení blokátorů puberty. Následně tamní neomarxističtí soudruzi zavázali děti, aby o své léčbě a budoucí tranzici nemluvily se svými rodiči. Ti se pak nestačili divit, co jim to doma dospívá za zrůdy. Pokud se rodiče přece jen něco dozvěděli a protestovali, soudružky učitelky na ně zavolali child protection services (tedy britský OSPOD) a ti jim to už „vysvětlili“. Skandál vyšel najevo pouze kvůli tomu, že řada dětí nakonec dospěla a zjistila, že žádnými transsexuály nejsou, že mají život úplně v prdeli, protože jejich mutilaci již nikdo zpět nemůže vzít. Postižení, kterých je několik tisíc (sic!) připravují hromadnou žalobu na Tavistock Clinic kvůli zdravotnímu zanedbání, avšak státní verbež se snaží případ zamést pod koberec. V čekoprasečáku je také možné uvést kauzu Michelle Sudků, která právě kvůli nezvládnuté hormonální terapii testosteronem, který v ní vyvolával agresivní stavy, vraždila. Tak představte si, milé děti, že tohle všechno je možné podle neomarxistické právní praxe, kterou podporuje soudružka Šimáčková, soudruh Šimíček a soudruh Baxa, dítě schopno rozhodovat už v jedenácti. Ale kromobyčejně heterosexuálně šukat? Na to je „dítě“ „příliš bezbranné“.

Zákon je zkrátka a dobře napsán tak, že nyní může kteréhokoli muže kterákoli žena účinně falešně obvinít ze znásilnění, a to dokonce aniž by vůbec došlo k sexu a aniž by jí za to hrozil sebemenší postih.

Na mých misích v zahraničí jsem měl jednoho kolegu. Příjemný nekonfliktní „nice guy“. Jednou jej jedna z jeho „kolegyň“ obvinila ze znásilnění (aniž by se jí on byť jen dotkl, měli spolu pouze profesní spor), kolegu samozřejmě okamžitě vyhodili z práce, suspendovali mu licenci k výkonu profese a tamní fízlové začali vyšetřovat. Fízlům a následně i soudu je třeba přiznat to, že svoji práci dělali relativně profesionálně a korektně, a tudíž i výsledek jejich vyšetřování založený na pouhém tvrzení

soudružky i výsledek následného soudu byl ten, že jej soud osvobodil a konstatoval, že není dostatek důkazů pro to, že kolega dotyčnou nánu znásilnil. Ovšem feministické nány v lékařské komoře měly jiný názor a tvrdily, že odebranou licenci nelze obnovit, neboť znásilnění se sice neprokázalo ale „stát se mohlo“. Kvůli tomu samozřejmě kolega nemohl pracovat, a tudíž ani neměl peníze na advokáty potřebné k soudnímu procesu s lékařskou komorou ani na žalobu na ochranu osobnosti proti dotyčné feministické náně, která si tímto způsobem řešila své mindráky. Chlápek s rodinou a dětmi byl zcela v prdeli, děti na studiích, opravdový průser.

V Čekoprasečáku plném odporného amorálního závistivého ksindlu a feministického kanonnenfutter především ve státních službách lze očekávat ještě daleko méně příznivý průběh než v zahraničí. Tak dejme tomu, že si namluvíte slečnu a po čase zjistíte, že je to sprostá nároková kráva a že s ní není k vydržení. Po čase, kdy dotyčná slečna ukáže svoji pravou tvář, jsou neustálé výčitky, hádky, snižující se frekvence sexuálních radovánek i obyčejných hezkých chvilék ve výrazném kontrastu s neustále se zvyšující frekvencí abundantních požadavků na adoraci, pozornost a finanční plnění. Najednou zjistíte, že vás plně ovládá a Vaše trpělivost dosáhne bodu zlomu. Tak jí jednoho krásného dne vysvětlíte, že vaše cesty se rozcházejí a že jí dáváte měsíc na to, aby se sbalila a vypadla z bytu ve vašem vlastnictví, protože už to nemůžete vydržet, ještě jí sentimentálně s poukazem na společnou hezkou minulost, dáte dostatečnou dobu na to, aby si něco našla a odstěhujete se z bytu pryč. Protože jednak ji už nemůžete vystát a jednak její reakce vás děsí. Přece nechcete, aby vás nožem zapíchla ve spánku a pak vás označila za násilníka a tyрана, přičemž jí podobně jako soudružku Velikovskou osvobodí a dají jí maximálně podmínku za zabití.

Když se vám konečně podaří se jí zbavit, dojde vám asi za půl roku pozvánka od fízlů k výsledku. Zjistíte zcela jiný narativ. Podle tvrzení vaší exsoudružky s vámi ona kohoitovala, zatímco vy jste po ní požadoval neustále sex, i kdy ona nechtěla, sice vám to dávala jasně na vědomí, ale vy jste byl neodbytný, přičemž jste zneužíval toho, že ona byla závislá na tom, že s vámi žila v jednom bytě a neměla chudinka kam jít. Je příznačné, že patologicky narcistní feministické prasnice vždy hrají oběť v momentech, kdy dojde na nějaký karamból v jejich životech a nejčastěji až obligátně hrají oběť v momentě krachu jejich vztahu s mužem. Ani toto nebyla výjimka. Na podporu svého tvrzení si vaše exsoudružka přivedla svoji kamarádku, která jí samozřejmě vše odpřisáhla na svůj piercingem propíchný stokilový potetovaný pupík, že když k ní přišla hledat azyl, že chudinka celá plakala a trásla se, jak byla vystresovaná. Vy po půlroce až si ani nepamatujete, co se ten den vlastně událo, jste v šoku a před fízly jen blbě blekotáte.

Fizlíci samozřejmě nelení a další důkaz proti vám si opatří prostřednictvím feministického znalce z oboru psychologie. Výborně se jim k tomuto účelu hodí například soudružka Špišková z Brna, soudružky Dařílková a Látalová z Olomouce nebo neomarxistický soudruh Marek Preiss z NÚDZ, který vyrobil psychopata z otce v této kauze jednoznačně na zakázku opatrovníckého soudu. Dalším prominentním znalcem používaným na výrobu důkazů proti již předem odsouzeným je psycholog Král nechvalně známý z kauzy Cimický, kde se z Cimického snaží udělat narcistního psychopata (myslím, že když to vím já, tak psychiatr Cimický 100% ví, jak odpovídat, aby psychopatické osobnostní rysy nešlo dovodit), což dle jeho feministického názoru mělo vést k legitimizaci kriminálního jednání vůči jeho údajným obětem. Podobný psychodobytek samozřejmě napíše, že výpověď exsoudružky je zcela průkazná a důvěryhodná, což on prokázal tak, že jí nechal nakreslit stromeček a nechal jí kouknout na Rohrschachovy skvrny, zároveň si vezme na paškál vás, přičemž sezná, že ve Vašem chování spatřuje prvky disociální poruchy osobnosti a manipulativního jednání. Za to si nechá od soudu na váš účet proplatit fakturu asi za 150 tisíc.

A ješito ješito, už to máš ušito! Marně byste se u lidsky odporných a morálně zavrženíhodných justičních dobytků dovolávali absence forenzních důkazů, třeba stop násilí (ty už nejsou třeba, stačí tvrzení soudružky), stop semene, přátelských SMS s datací po údajném činu a dalších rozporů, kterým se v normálních právních státech prokazuje, resp. vylučuje trestná činnost! Proč vlastně se s

těmi forenzními stopami vůbec zaobírat, dělat analýzu DNA nebo otisky prstů, když na všechno máme klinického psychologa, který fízlům nebo soudu na vaše náklady zpracuje údajně „100% pravdivý“ posudek podle jejich přání, který vás odsoudí, aniž by si justiční parazitní verbež zašpinila ruce. Důkazy pravdy psychologickým vyšetřením se tak v naší shitové justici šíří geometrickou řadou.

Čili nikdo vám, pánové, nezakazuje šoustat. Ale vezměte na vědomí, že šoustání je od nynějška věc nesmírně riziková, a to především tehdy, máte-li peníze a je-li vám co vzít. Tahle odporná svévole je dnes údajně tzv. „právní stát“.

Nicméně ne vůči každému trestnému činu je naše neomarxistická justice a poslanecká chamrad' tak rigorózně přísná. Tak například na trestný či úmyslného usmrcení, neboli vraždy, se začíná po opětovných pokusech zase nahlížet zcela jinak. Poslední dobou se nám tu hromadí důchodci, kteří by (dezoláti jedni) chtěli slušné důchody, protože si na ně celou dobu platili a fialistická inflace je nezajímá a dokonce nemají pochopení ani proto, že stát jejich peníze dává na Ukrajinu. Takže se nám z temných děr opět vylezla neomarxistická soudružka Procházková z babišistického křídla šestikoalice nám opět začíná prosazovat „právo na euthanázii“. Prej bude zákon přísnější a rozhodně nehrozí jeho zneužití, píšou novinářské vonuce, protože prý bude podle lucemburského vzoru. Když tehdy lucemburský velkovévoda protestoval proti legalizaci vraždy, zuřiví neomarxisté v čele s pozdějším vysokým činníkem EK zmr. Junckersem svévolně změnili ústavu a z monarchie se tak stal pouhý stroj na podepisování zákonů – protože pryč s tmářstvím, kapitalistickou pseudomorálkou a překážkou pokroku! Všimněte si novinářského manipulativního neomarxistického wordingu (velkovévoda „donutil“ premiéra změnit ústavu, protože nesouhlasil... vězte, že až po vás půjdou fízlové za vaše názory, tak to není proto, že jsou to zkurvení amorální sluhové totalitního režimu, kteří si zaslouží viset na kandelábru, to „vy jste je donutili“). Po předchozích nezdarech se neomarxistická saň Procházková poučila a euthanázii formulovala jen jako přílepek k zákonu o paliativní péči. Protože kdo by měl něco proti tomu schválit zákon o paliativní péči, aby lidé netrpěli! Dochtoři, ty svině intelektuální, byli totiž dodnes úplně slepí a tápající a je zapotřebí heroického vzepětí se soudružky Procházkové, což je jinak obyčejná hloupá debilka, která doteď sbírala se záchrankou po ulicích ožralce, aby jim zákonem pod pohružkou sankce nařídila, co mají dělat. Právo na euthanázii rozhodně implikuje povinnost někoho úmyslné usmrcení provést, odtud je již kousek k tomu, aby státní chamrad' nařizovala vraždy či asistence k sebevraždě příkladmo tehdy, pokud se některé feministické soudružce zdá život moc těžký a kvůli absenci sociálního zabezpečení a radosti ze života je potřeba zahájit protestní euthanázii.

Progresivně postmoderní neomarxistická chamrad' vnímá veškeré dění ve vesmíru optikou konfrontace mezi utlačovatelem a utlačovaným. V očích neomarxistických feministek jsou utlačovateli muži. Proto je třeba proti nim v maximální míře používat státního násilí a do čela tohoto státního násilí boje proti utlačovatelům pak postavit feministické neziskovky, které jen tak mimochodem budete všichni platit ze svých daní. Totéž se samozřejmě týká i sexuálních menšin jako jsou transsexuálové nebo homosexuálové, kterým musíme zákonem zajistit aby se jejich svazky jmenovaly stejně a aby již od 11 let mohly děti si nechat nenávratně zmutilovat jen proto, aby měla tahle chamrad' více argumentů. U rasových neomarxistů jsou zase lidské dějiny konfliktem ras. Bílá rasa utlačovatel, ostatní rasy jsou utlačované. Proto je třeba zajistit množství migrantů, kterým budou zlí běloši platit až do konce jejich života sociální výpalné a budou si muset nechat líbit nejružnější zacházení včetně znásilnění, které v podání černého přistěhovalce vůbec znásilněním není, nýbrž se jedná o multikulturní obohacování. Násilí totiž v neomarxistických režimech páchají jen bohatí heterosexuální běloši (s výjimkou soudruha Feriho, který byl přesně vybrán proto, že se vědělo, že pro něj nikdo z chlapů nebude hořekovat). U ekoteroristických neomarxistů je bílý heterosexuální muž největším nepřítelem přírody a planety a je nutné jej za každou cenu zbavit peněz a zejména pak svobodné dopravy, jejímž nenáviděným symbolem se stal osobní automobil. Je

nutné dotovat veškeré pochybné ekoteroristické projekty, jejichž základní vlastností je ekonomická nekonkurenceschopnost a také směřování peněz do rukou těch správných státních mafií. Například Agrofertu. U neomarxistických příznivců euthanázie se utlačovatelem stal sám život, čili úmyslné usmrcení je bráno jako projev lidskosti a odpoutání se od utlačovatele.

Jak bylo demonstrováno, veškerá tato neomarxistická zákonodárná aktivita vyvěrá jen a pouze z nenávisti a destrukce a nemůže ani jinak než naprostou destrukcí skončit. Recentní sexuologický legislativní počin ženám a ani mužům žádnou radost z vítězství nepřinese. Pouze prohloubí a zesílí již stávající rozpory a ve svém důsledku bude znamenat další destrukci rodiny a vzájemných vztahů.

Ostatně jako všechno na co kdy neomarxistické zrůdy sáhly. O ženy a jejich bezpečí zde totiž vůbec nejde. Jde o to, že z mocenského hlediska hrozí neomarxistům nebezpečí pouze od heterosexuálních mužů. Proto je potřeba jim vytvořit takové prostředí, aby na případnou revoltu a změnu poměrů neměli ani čas ani chuť.

AUTOR: Challenger

[ZDROJ](#)